

¹Wider Moab. So spricht der HERR Zebaoth, der Gott Israels: Weh der Stadt Nebo! denn sie ist zerstört und liegt elend; Kirjathaim ist gewonnen; die hohe Feste steht elend und ist zerrissen.²Der Trotz Moabs ist aus, den sie an Hesbon hatten; denn man gedenkt Böses wider sie: "Kommt, wir wollen sie ausrotten, daß sie kein Volk mehr seien." Und du, Madmen, mußt auch verderbt werden; das Schwert wird hinter dich kommen.³Man hört ein Geschrei zu Horonaim von Verstören und großem Jammer.⁴Moab ist zerschlagen! man hört ihre Kleinen schreien;⁵denn sie gehen mit Weinen den Weg hinauf gen Luhith, und die Feinde hören ein Jammerschrei den Weg von Horonaim herab.⁶"Hebt euch weg und errettet euer Leben!" Aber du wirst sein wie die Heide in der Wüste.⁷Darum daß du dich auf deine Gebäude verläßt und auf deine Schätze, sollst du auch gewonnen werden; und Kamos muß hinaus gefangen wegziehen samt seinen Priestern und Fürsten.⁸Denn der Verstörer wird über alle Städte kommen, daß nicht eine Stadt entrinnen wird. Es sollen beide, die Gründe verderbt und die Ebenen verstört werden; denn der HERR hat's gesagt.⁹Gebt Moab Federn: er wird ausgehen, als flöge er; und seine Städte werden wüst liegen, daß niemand darin wohnen wird.¹⁰Verflucht sei, der des HERRN Werk lässig tut; verflucht sei, der sein Schwert aufhält, daß es nicht Blut vergieße!¹¹Moab ist von seiner Jugend auf sicher gewesen und auf seinen Hefen stillgelegt und ist nie aus einem Faß ins andere gegossen und nie ins Gefängnis gezogen; darum ist sein Geschmack ihm

¹عَنْ مُوَابَ، هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُودِ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ، وَبَلَّ لِبْنُو لَانْهَا قَدْ خَرِبَتْ. خَرِبَتْ وَأَخَذَتْ قَرِيَّتَيْمُ. خَرِبَتْ مِسْجَابُ وَإِرْتَعَبَتْ.²لَيْسَ مَوْجُودًا بَعْدُ فَخَرَّ مُوَابَ. فِي جَسُونٍ فَكَّرُوا عَلَيْهَا سَرًّا. هَلَمْ فَتَفْرِضْهَا مِنْ أَنْ تَكُونَ أَمَّةً. وَأَنْتِ أَيْضًا يَا مَدْمِينَ تُصَمِّينَ وَيَذْهَبُ وَرَاءَكَ السَّيْفُ.³صَوْتُ صِيَاخٍ مِنْ حُورُونََايمَ. هَلَاكَ وَسَحَقٌ عَظِيمٌ.⁴قَدْ خُطِمَتْ مُوَابُ وَأَسْمَعَ صِعَاظُهَا صُرَاخًا.⁵لَأَنَّ فِي عَقَبَةِ لُوحِيَّتٍ بَصْعَدُ بُكَاءٍ عَلَى بُكَاءٍ، لَأَنَّ فِي مُنَحَدَرِ حُورُونََايمَ سَمِعَ الْأَعْدَاءُ صُرَاخَ انْكِسَارٍ.⁶أَهْرُبُوا تَجُّوا أَنْفُسَكُمْ وَكُونُوا كَعَرَعَرٍ فِي الْبَرِّيَّةِ. فَمِنْ أَجْلِ انْكَالِكَ عَلَى أَعْمَالِكَ وَعَلَى خَزَائِنِكَ سَتُؤَخِّدِينَ أَنْتِ أَيْضًا، وَتَخْرُجُ كَمَوْشٍ إِلَى السَّبْيِ، كَهَيْئَةِ وَرُوسَاوُهُ مَعًا. وَتَأْتِي الْمُهِلِكَ إِلَى كُلِّ مَدِينَةٍ فَلَا تُقِلُّ مَدِينَةً، فَيَبِيدُ الْوُطَاءُ وَتَهْلِكُ السَّهْلُ كَمَا قَالَ الرَّبُّ.⁷أَعْطُوا مُوَابَ جَنَاحًا لِأَنَّهَا تَخْرُجُ طَائِرَةً وَتَصِيرُ مَدِينَةً خَرِبَةً يَلَا سَاكِينَ فِيهَا.⁸مَلْعُونٌ مَنْ يَعْمَلُ عَمَلَ الرَّبِّ بِرِخَاءٍ، وَمَلْعُونٌ مَنْ يَمْنَعُ سَبْقَهُ عَنِ الدَّمِ.⁹مُسْتَرْيَحٌ مُوَابُ مِنْذُ صِبَاهُ وَهُوَ مُسْتَقَرٌّ عَلَى دُرِّيهِ، وَلَمْ يُفَرِّغْ مِنْ إِنَاءٍ إِلَى إِنَاءٍ، وَلَمْ يَذْهَبْ إِلَى السَّبْيِ. لِذَلِكَ بَقِيَ طَعْمُهُ فِيهِ وَرَائِحَتُهُ لَمْ تَتَغَيَّرْ.¹⁰لِذَلِكَ هَا أَنَا تَأْتِي يَقُولُ الرَّبُّ وَأَرْسِلُ إِلَيْهِ مُضْعِفِينَ فَيُضْعِفُونَهُ وَيَفْرَعُونَ آيَتَهُ وَيَكْسِرُونَ أَوْعِيَّتَهُمْ.¹¹فَيَخْجَلُ مُوَابُ مِنْ كَمَوْشٍ كَمَا خَجَلَ بَيْتُ إِسْرَائِيلَ مِنْ بَيْتِ إِيلَ مُتَكَلِّهِمْ.¹²كَيْفَ تَقُولُونَ تَخُنْ جَبَايِرَهُ وَرِجَالُ قُوَّةٍ لِلْحَرْبِ. أَهْلَكَتُ مُوَابَ وَصَعِدَتْ مَدِينَتُهُ، وَخِيَارُ مُتَحَبِّيْهَا. تَرَلُّوا لِلْقَتْلِ يَقُولُ الْمَلِكُ رَبُّ الْجُودِ اسْمُهُ.¹³قَرِيبٌ مَجِيءٌ هَلَاكِ مُوَابَ وَبَلِيَّتُهَا مُسْرِعَةٌ جِدًّا.¹⁴أَتَذُبُّوْهَا يَا جَمِيعَ الَّذِينَ حَوْلَئِهَا، وَكُلَّ الْعَارِفِينَ اسْمَهَا فُولُوا، كَيْفَ انْكَسَرَ قَصِيْبُ الْعَرِّ، عَصَا الْجَلَالِ. إِنْرِلِي مِنَ الْمَجْدِ اجْلِسِي فِي الطَّمَاءِ أَبْنَاهَا السَّاكِنَةُ بَيْنَ دِيُونٍ، لِأَنَّ مُهِلِكَ مُوَابَ قَدْ صَعِدَ إِلَيْكَ وَأَهْلَكَ حُصُونَكَ.¹⁵فِي فِي عَلَى الطَّرِيقِ وَتَطْلَعِي يَا سَاكِنَةُ عَرُوعَيْرٍ. اسْأَلِي الْهَارِبَ وَالنَّاجِيَةَ. قُولِي، مَاذَا حَدَثَ.¹⁶قَدْ خَرِبَ مُوَابُ لِأَنَّ قَدْ يُفْضَ، وَلَوَلُوا وَاصْرُخُوا. أَخْبِرُوا فِي أَرْثُونَ أَنَّ مُوَابَ قَدْ أَهْلَكَ.¹⁷وَقَدْ جَاءَ الْقَصَاءُ عَلَى أَرْضِ السَّهْلِ، عَلَى حُولُونَ وَعَلَى يَهْصَةَ وَعَلَى مَيْقَعَةَ¹⁸ وَعَلَى دِيُونٍ وَعَلَى بُو وَعَلَى بَيْتِ ذَبْلَتَايِمَ¹⁹ وَعَلَى قَرِيَّتَايِمَ وَعَلَى بَيْتِ جَامُولٍ وَعَلَى بَيْتِ مَعُونٍ²⁰ وَعَلَى قَرْيُوتٍ وَعَلَى بُصْرَةَ وَعَلَى كُلِّ مَدْنٍ أَرْضِ مُوَابَ الْبَعِيدَةِ وَالْقَرِيبَةِ.²¹عُصِبَ

geblieben und sein Geruch nicht verändert worden.¹² Darum siehe, spricht der HERR, es kommt die Zeit, daß ich ihnen will Schröter schicken, die sie ausschroten sollen und ihre Fässer ausleeren und ihre Krüge zerschmettern.¹³ Und Moab soll über dem Kamos zu Schanden werden, gleichwie das Haus Israel über Beth-El zu Schanden geworden ist, darauf sie sich doch verließen.¹⁴ Wie dürft ihr sagen: Wir sind die Helden und die rechten Kriegersleute?¹⁵ so doch Moab muß verstört und ihre Städte erstiegen werden und ihre beste Mannschaft zur Schlachtbank herabgehen muß, spricht der König, welcher heißt der HERR Zebaoth.¹⁶ Denn der Unfall Moabs wird bald kommen, und ihr Unglück eilt sehr.¹⁷ Habt doch Mitleid mit ihnen alle, die ihr um sie her wohnt und ihren Namen kennt, und sprecht: "Wie ist die starke Rute und der herrliche Stab so zerbrochen!"¹⁸ Herab von der Herrlichkeit, du Einwohnerin, Tochter Dibon, und sitze in der Dürre! Denn der Verstörer Moabs wird zu dir hinaufkommen und deine Festen zerreißen.¹⁹ Tritt auf die Straße und schaue, du Einwohnerin Aroers; frage die, so da fliehen und entrinnen, und sprich: "Wie geht's?"²⁰ Ach, Moab ist verwüstet und verderbt! Heult und schreit; sagt's am Arnon, daß Moab verstört sei!²¹ Die Strafe ist über das ebene Land gegangen, nämlich über Holon, Jahza, Mephaath,²² Dibon, Nebo, Beth-Diblathaim,²³ Kirjathaim, Beth-Gamul, Beth-Meon,²⁴ Karioth, Bozra und über alle Städte im Lande Moab, sie liegen fern oder nahe.²⁵ Das Horn Moabs ist abgehauen,

قَرْنُ مُوَابٍ وَتَحَطَمَتْ ذِرَاعُهُ يَقُولُ الرَّبُّ.²⁶ أَسْكِرُوهُ لِأَنَّهُ قَدْ تَعَاظَمَ عَلَى الرَّبِّ فَيَتَمَرَّعَ مُوَابٌ فِي قُبَائِهِ وَهُوَ أَيْضًا يَكُونُ ضِجْكَهَ.²⁷ أَفَمَا كَانَ إِسْرَائِيلُ ضِجْكَهَ لَكَ. هَلْ وَجَدَ بَيْنَ الصُّوْبِ حَتَّى أَتَاكَ كُلُّمَا كُنْتَ تَتَكَلَّمُ بِهِ كُنْتَ تَنْعُصُ الرَّأْسَ.²⁸ حَلُّوا الْمُدْنَ وَاسْكُنُوا فِي الصَّحْرِ يَا سَكَّارَ مُوَابٍ، وَكُونُوا كَحَمَامَةٍ تُعَشِّشُ فِي جَوَائِبِ قِمِّ الْحُفْرَةِ.²⁹ قَدْ سَمِعْنَا يَكْبَرَاءِ مُوَابٍ. هُوَ مُتَكَبِّرٌ جَدًّا. يَعْظُمُهُ وَيَكْبُرِيَانِهِ وَجَلَالِهِ وَارْتِفَاعِ قَلْبِهِ.³⁰ أَنَا عَرَفْتُ سَخَطَهُ يَقُولُ الرَّبُّ إِنَّهُ بَاطِلٌ. أَكَاذِبُهُ فَعَلْتَ بَاطِلًا.³¹ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ أُولَوُّ عَلَى مُوَابٍ، وَعَلَى مُوَابٍ كُلِّهِ أَصْرُحُ. يُؤْنُّ عَلَى رَجَالِ قَبْرِ حَارَسٍ.³² أَنْكِبِي عَلَيْكَ بُكَاءَ يَغْزِيرَ يَا جَفْنَةَ سَبْمَةَ. قَدْ عَبَّرْتَ قُصْبَانِكَ الْبَحْرَ، وَصَلْتَ إِلَى بَحْرِ يَغْزِيرَ. وَقَعَ الْمُهْلِكُ عَلَى جَنَّاكَ وَعَلَى قِطَافِكَ.³³ وَتُرِعَ الْفَرْحُ وَالطَّرْبُ مِنَ الْبُسْتَانِ وَمِنْ أَرْضِ مُوَابٍ. وَقَدْ أُبْطِلَتِ الْحُمْرُ مِنَ الْمَعَاصِرِ. لَا يُدَاسُ يَهْتَافٍ. جَلْبَتُهُ لَا هُتَافٌ.³⁴ قَدْ أَطْلَقُوا صَوْتَهُمْ مِنْ صَرَاحٍ حَسْبُونِ إِلَى أَلْعَالَةِ إِلَى يَاهَصَ، مِنْ صُوْعَرٍ إِلَى حُورَوَتَايِمَ كَعَجَلَةٍ ثَلَاثِيَّةٍ، لِأَنَّ مِيَاهَ نَمْرِيمَ أَيْضًا تَصِيرُ خَرِبَةً.³⁵ وَأَبْطُلُ مِنْ مُوَابٍ يَقُولُ الرَّبُّ مَنْ يُصْعِدُ فِي مُزْتَقَعَةٍ وَمَنْ يُبْخِرُ لِأَلْهَتِهِ.³⁶ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ يُصَوِّتُ قَلْبِي لِمُوَابٍ كِتَابِي، وَيُصَوِّتُ قَلْبِي لِرَجَالِ قَبْرِ حَارَسٍ كِتَابِي، لِأَنَّ التَّرْوَةَ الَّتِي اكْتَسَبُوهَا قَدْ بَادَتْ.³⁷ لِأَنَّ كُلَّ رَأْسٍ أَفْرَعُ، وَكُلُّ لَحْيَةٍ مَجْرُوزَةٌ، وَعَلَى كُلِّ الْيَدَايِ خُمُوشٌ، وَعَلَى الْأَحْقَاءِ مُسُوحٌ.³⁸ عَلَى كُلِّ شَطُوحِ مُوَابٍ وَفِي شَوَارِعِهَا كُلِّهَا تَوَخُّ، لِأَنِّي قَدْ حَطَمْتُ مُوَابَ كِبَائِهِ لَا مَسَرَّةَ بِهِ يَقُولُ الرَّبُّ.³⁹ يُؤْلَوُونَ قَائِلِينَ، كَيْفَ تُقْصِتُ، كَيْفَ حَوَلْتُ مُوَابَ قَفَاها بِخَرْيٍ. فَقَدْ صَارَتْ مُوَابُ ضِجْكَهَ وَرُغْبًا لِكُلِّ مَنْ حَوَالَيْهَا.⁴⁰ لِأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، هَا هُوَ يَطِيرُ كَبَشِيرٍ وَيَبْسُطُ جَنَاحِيهِ عَلَى مُوَابٍ.⁴¹ قَدْ أَخَذْتُ قَرْوُوثَ وَأُمْسِيكَتِ الْحَصِيثَاتِ، وَسَيَكُونُ قَلْبُ جَبَابِرَةِ مُوَابٍ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ كَقَلْبِ امْرَأَةٍ مَخْضٍ.⁴² وَبَهْلُكَ مُوَابُ عَنْ أَنْ يَكُونَ سَعْبًا لِأَنَّهُ قَدْ تَعَاظَمَ عَلَى الرَّبِّ.⁴³ خَوْفٌ وَخُفْرَةٌ وَقَفَّ عَلَيْكَ يَا سَاكِنُ مُوَابٍ يَقُولُ الرَّبُّ.⁴⁴ الَّذِي يَهْرُبُ مِنْ وَجْهِ الْخَوْفِ يَسْقُطُ فِي الْحُفْرَةِ، وَالَّذِي يَصْعَدُ مِنَ الْحُفْرَةِ يَعْلُقُ فِي الْقَحْخِ، لِأَنِّي أَجْلِبُ عَلَى مُوَابٍ سَنَةً عِقَابِهِمْ يَقُولُ الرَّبُّ.⁴⁵ فِي ظِلِّ حَسْبُونٍ وَقَفَّ الْهَارِبُونَ يَلَا قُوَّةَ. لِأَنَّهُ قَدْ خَرَجَتْ تَارٌ مِنْ حَسْبُونٍ وَلَهَيْبٌ مِنْ وَسْطِ سِيحُونَ، فَأَكَلْتُ رَاوِيَةَ مُوَابٍ وَهَامَةَ بَنِي

und sein Arm ist zerbrochen, spricht der HERR.²⁶ Macht es trunken (denn es hat sich wider den HERRN erhoben), daß es speien und die Hände ringen müsse, auf daß es auch zum Gespött werde.²⁷ Denn Israel hat dein Gespött sein müssen, als wäre es unter den Dieben gefunden; und weil du solches wider dasselbe redest, sollst du auch weg müssen.²⁸ O ihr Einwohner in Moab, verlaßt die Städte und wohnt in den Felsen und tut wie die Tauben, so da nisten in den hohlen Löchern!²⁹ Man hat immer gesagt von dem stolzen Moab, daß es sehr stolz sei, hoffärtig, hochmütig, trotzig und übermütig.³⁰ Aber der HERR spricht: Ich kenne seinen Zorn wohl, daß er nicht soviel vermag und untersteht sich, mehr zu tun, denn sein Vermögen ist.³¹ Darum muß ich über Moab heulen und über das ganze Moab schreien und über die Leute zu Kir-Heres klagen.³² Mehr als über Jaser muß ich über dich, du Weinstock zu Sibma, weinen, dessen Reben über das Meer reichten und bis an das Meer Jaser kamen. Der Verstörer ist in deine Ernte und Weinlese gefallen;³³ Freude und Wonne ist aus dem Felde weg und aus dem Lande Moab, und man wird keinen Wein mehr keltern; der Weintreter wird nicht mehr sein Lied singen{~}³⁴ von des Geschreies wegen zu Hesbon bis gen Eleale, welches bis gen Jahza erschallt, von Zoar an bis gen Horonaim, bis zum dritten Eglath; denn auch die Wasser Nimrims sollen versiegen.³⁵ Und ich will, spricht der HERR, in Moab damit ein Ende machen, daß sie nicht mehr auf den Höhen opfern und ihren Göttern räuchern sollen.³⁶ Darum

الْوَعَى. ⁴⁶ وَبَلُّ لَكَ يَا مُوآبَ. بَادَ شَعْبُ كَمُوشَ لَأَنَّ بَنِيكَ قَدْ أَخَذُوا إِلَى السَّبْيِ وَبَنَاتِكَ إِلَى الْجَلَاءِ. ⁴⁷ وَلَكِنِّي أَرُدُّ سَبْيَ مُوآبَ فِي آخِرِ الْأَيَّامِ يَقُولُ الرَّبُّ.

seufzt mein Herz über Moab wie Flöten,
und über die Leute zu Kir-Heres seufzt
mein Herz wie Flöten; denn das Gut, das
sie gesammelt, ist zu Grunde
gegangen.³⁷ Alle Köpfe werden kahl sein
und alle Bärte abgeschoren, aller Hände
zerritzt, und jedermann wird Säcke
anziehen.³⁸ Auf allen Dächern und Gassen,
allenthalben in Moab, wird man Klagen;
denn ich habe Moab zerbrochen wie ein
unwertes Gefäß, spricht der HERR.³⁹ O wie
ist es verderbt, wie heulen sie! Wie
schändlich hängen sie die Köpfe! Und
Moab ist zum Spott und zum Schrecken
geworden allen, so ringsumher
wohnen.⁴⁰ Denn so spricht der HERR:
Siehe, er fliegt daher wie ein Adler und
breitet seine Flügel aus über
Moab.⁴¹ Karioth ist gewonnen, und die
festen Städte sind eingenommen; und das
Herz der Helden in Moab wird zu
derselben Zeit sein wie einer Frau Herz in
Kindesnöten.⁴² Denn Moab muß vertilgt
werden, daß sie kein Volk mehr seien,
darum daß es sich wider den HERR
erhoben hat.⁴³ Schrecken, Grube und Strick
kommt über dich, du Einwohner in Moab,
spricht der HERR.⁴⁴ Wer dem Schrecken
entflieht, der wird in die Grube fallen, und
wer aus der Grube kommt, der wird im
Strick gefangen werden; denn ich will
über Moab kommen lassen ein Jahr ihrer
Heimsuchung, spricht der HERR.⁴⁵ Die aus
der Schlacht entrinnen, werden Zuflucht
suchen zu Hesbon; aber es wird ein Feuer
aus Hesbon und eine Flamme aus Sihon
gehen, welche die Örter in Moab und die
kriegerischen Leute verzehren wird.⁴⁶ Weh
dir, Moab! verloren ist das Volk des

Kamos; denn man hat deine Söhne und Töchter genommen und gefangen weggeführt.⁴⁷ Aber in der letzten Zeit will ich das Gefängnis Moabs wenden, spricht der HERR. Das sei gesagt von der Strafe über Moab.